

I tältet urladdade Yew en smattrande salva av nyheter. Nytt krig i Sinkiang. Östturkistan har gjort uppror mot Sheng Shih-tsai. Vi hade kommit loss i sista ögonblicket. Om vi dröjt en dag längre så hade vi kunnat bli fast för oöverskådlig tid. Om Ma Chung-yin, Stora Hästen, visste man intet, men trodde att han befann sig i Khotan. En armé av två divisioner tungansoldater sades vara på väg mot väster, till Anhsi och Sinkiang. Vi ha utsikt att möta dem på Sidenvägen och för fjärde gången och för alltid bli av med våra bilar. Järnvägsministern Kou Meng-yü i Nanking, under vars kommando vi stå, har per radio givit oss frihet att fullfölja våra planer.

Stämningen var därför hög i tältet, tusen frågor och svar korsade varandra och Yew tycktes outtömlig på nyheter från den yttre världen. Hela dagen åtgick till överläggningar och planer.

Klockan nio på kvällen hördes en kraftig detonation från ett par kilometers avstånd. Är det Georg som blivit överfallen eller hans bensin som exploderat eller helt enkelt något klippras? Effe rådde oss att hålla bössor och pistoler klara. Men inga misstänkta ljud hördes sedan och natten skred lugnt sin gång. Spår av ryttare och hästar syntes i trakten, särskilt i våra bilspår. Yew, Effe och Serat hade i Anhsi hört att det rövarband vi stött på vid Tao-tao-shui dödat många resande och plundrat deras karavaner.

Hela den 22 november förflöt och följande natt utan att Georg hördes av. Då han inte heller på förmiddagen den 23 visade sig, var det tydligt att något